

Scris de ioan.spanu pe 09 august 2022, 11:39

CCR si Academia Romana au devenit principalele sustinatoare ale plagiatului

S-o spunem din capul locului: „Sistemul” este hotarit sa faca orice pentru a musamaliza plagiatul incontestabil al lui Nicolae Ciuca, premierul Romaniei! Cind spun orice, inseamna chiar orice, adica inclusiv incalcarea legii, schimbarea normelor, minciuna si chiar amenintarea celor care nu inteleg ca Nicolae Ciuca face parte dintr-un plan al cuiva hotarit sa mearga pe mina lui.

intr-o societate normala, nimeni n-ar indrazni sa forteze lucrurile intr-atit doar de dragul unui om care se dovedeste a fi sluga perfecta a Sistemului. Sint cazuri celebre care dovedesc acest lucru: Karl-Theodor zu Guttenberg, ministrul Economiei din Germania, sau Pal Schmitt, presedintele Ungariei, care si-au dat imediat demisia in fata acuzatiilor de plagiat in tezele de doctorat.

Doua evenimente petrecute recent la noi confirma ca Sistemul este inca jucator decisiv in viata politica si chiar in Justitie, ingerintele lui devenind atit de clare ca sint considerate de opinia publica „banale”.

Ultimul este ***reactia de neinteles a presedintelui Academiei Romane, Ioan Aurel Pop***, pe care am aflat-o din editorialul ***Presedintele Academiei, in sprijinul plagiatorilor***, scris de Cornel Nistorescu. Ioan Aurel Pop a scris undeva despre CNATDCU ca ***este o institutie anacronica si sunt de acord ca trebuie desfiintata!***! inteleg ca declaratia aceasta, de o gravitate maxima a fost facuta in 22 iulie a.c. si a trecut ca rata prin balta, fara sa nasca reactiile normale de protest.

Mai mult chiar, aceasta declaratie a fost, de fapt, ***un mesaj transmis pe WhatsApp de catre Ioan Aurel Pop tuturor rectorilor din Romania!***

Deci si lui Dan Marcel Iliescu, rectorul Universitatii Ovidius din Constanta, despre plagiatul caruia ***Cotidianul*** a publicat un intreg serial! Va dati seama ce satisfactie a avut cel mai mare plagiator din mediul universitar cind a primit acel mesaj de la presedintele Academiei Romane si ce palma pe obraz am simtit noi, cei care i-am dezvaluit hotia?

Asa se explica si faptul ca, in ciuda sesizarii CNATDCU de catre mai multe persoane, institutia a raspuns evaziv, neavind curajul sa-si indeplineasca rolul. Cum sa mai analizezi o teza si sa dai verdict de plagiat, din moment ce insusi presedintele Academiei Romane cere desfiintarea institutiei?

Reactia lui Ioan Aurel Pop are insa o explicatie, pe care Cornel Nistorescu a sintetizat-o intr-o fraza: „

in plina discutie despre plagiat, in centrul atentiei fiind dosarul de plagiat al generalului in rezerva Nicolae Ciuca, prim-ministru, presedintele Academiei Romane zice ca institutia pe care a condus-o (CNATDCU) este "anacronica" si ca sunt de acord ca trebuie desfiintata

si, intr-adevar, acesta este scopul campaniei impotriva CNTDCU (institutie care, intre noi fie vorba, n-a facut mai nimic pentru a stopa flagelul plagiatului): musamalizarea „**Cazului Nicolae Ciuca, plagiator**”! Nu stiu si nici nu ma intereseaza ce planuri are Sistemul cu Nicolae Ciuca, dar e bine sa stie ca poate azi sau miine va reusi sa-l promoveze si sa-l foloseasca ici-colo, dar cindva va veni vremea scadentei, caci acuzatia de „hot de texte”, de „furt-furt”, cum spunea Gabriel Liiceanu, alt plagiator celebru, il va urmari toata viata.

insa, inainte de declaratia stupida a lui Ioan Aurel Pop, presedintele Academiei Romane, a fost **Decizia CCR din 8 iunie a.c.**, prin care titlul de doctor obtinut cu o teza de doctorat plagiată va putea fi retras doar inainte ca ministrul Educatiei sa semneze ordinul de ministru prin care atribuie titlul de doctor. Adica, asa cum spune Emilia sercan: „Ce s-a plagiat pana acum ramane bun plagiat”!

Merita analizate si doctoratele membrilor CCR pentru a elimina orice suspiciune legata de interesele posibile in luarea acestei decizii absurde.

Asadar, a fost mai intii decizia CCR, data de „doctorii” din Curtea Constitutionala, urmata apoi de declaratia presedintelui Academiei Romane, Ioan Aurel Pop, ceea ce, pentru oricine, ar arata dimensiunea fenomenului de plagiat, din moment ce institutii atat de respectabile se compromit cu astfel de decizii care le subrezesc staiful.

Dar de ce sa fi facut insusi presedintele Academiei Romane un asemenea pas? Exact aceasta a fost si intrebarea pe care si-a pus-o Cornel Nistorescu in editorialul citat, iar raspunsul sau ne scuteste de alte observatii: ***A primit mesaje, rugaminti sau ordine de la cei care ar putea fi descoperiti sau de la cei care ar putea fi judecati? Sa nu uitam ca istoricul Ioan Aurel Pop a fost parintele transformarii lui Florian Coldea in profesor asociat al Universitatii pe care a condus-o. si tot el ar fi beneficiat de sprijinul generalului pentru preluarea sefiei la Academia Romana***”.

Asa se face ca toti plagiatorii, mai mari sau mai mici, simpli profesori sau rectori ai unor universitati, asteapta cu sufletul la gura trecerea noii Legi a Educatiei, care parafeaza plagiatul ca norma, pentru a rasufla apoi usurati.

Dupa aceea, noi, cei care am deconspirat sau vom deconspira furturile lor, vom fi buni de trimisi in instanta pentru a plati plagiatorilor si despagubiri pentru ca le-am sifonat imaginea de „**hoti nevinovati**”.

ADRESA: <http://crct.ro/nzZx>